

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Nr. 1-2

DESEMBER 1951

1. årg.

Fredsfyrsten.

«Eder er idag en frelser født». Så lyder budskapet fra Himlen til oss også denne jul. Derfor går vi også i år til krybben for å bøie kne for ham som er kommet for å stifte fred på jorden og skjenke menneskene det evige liv. - Ringe var Jesu Kristi liv på jorden. Det minner krybben oss om. Men selv om hans jordiske liv var ringe, var han vel utrustet av Gud. «Og Herrens ånd skal hvile over ham, visdoms og forstands ånd, råds og styrkes ånd, Herrens kunnskaps- og frykts ånd». Jes. 11, 2. Og utrustet med disse gaver var han trods sin ytre ringhet en konge på jorden. Han kom for å stifte et fredens rike og gi folkene og den enkelte fred og frelse. «Ære være Gud i det høieste og fred på jorden, i mennesker hans velbehag».

Mange var de som under hans vandring her på jorden gjemte denne evige fred i sine hjerter og fant vederkvegelse, trøst og hjelp. Men denne fred kunne han ikke skjenke uten kamp og seir. Han kjempet på Golgata mot mørkets fyrste og seiret over ham. Derfor var hans første hilsen til disiplene etter oppstandelsen: «Fred være med eder». Derfor går våre tanker idag fra krybben til korset, hvor fredsfyrsten vant sin seier over fienden.

Også til oss er budskapet om fredsfyrsten kommet. Også vi har hørt englesangen og den oppstandnes fredshilsen. Også vårt folk bærer det kristne navn. Er dette bare et navn eller er vi også i ånd og sannhet borgere av fredsfyr-

stens rike? Har du ikke sett hvor ufullkomment alt jordisk er, og har du ikke sett hvor menneskelig rikdom og makt på det sørgeligste er kommet til kort? Tross alle verdensteorier har menneskene ennå ikke lært å leve og dø i fred. Venter du ennå hjelp fra dem verdens mektige og vise, så stakkars dig. Vend dig til ham som Gud utrustet med visdom og forstann, råd og ånd og kraft! Han alene kan gi deg fred i liv og død, gi deg framtid og håp. Hans løfter svikter ikke.

I verden hersker vold og urettferdighet, egen nytte, svik og troløshet. Men ledelsen av verdenshistorien tilhører dog ikke makthaverne på jorden, men den fyrste på hvis skuldre fyrstendømmet er lagt. Jes. 9. 6. Han skal lede folkenes historie fram til det mål som han har bestemt. La oss trøste hverandre med denne trøst i denne for Kristi rike så hårde tid. La nu Kristus bli fredsfyrsten for deg denne jul.

T. Leergaard.

Menighetsblad for Orkdal prestegjeld.

Endelig har også Orkdal fått sitt menighetsblad. Det kommer nå på sitt første besøk til alle hjem i prestegjeldet.

Det er en gammel tanke som hermed realiseres. Mange har savnet et sådant blad og menighetsrådene har gjentagne ganger fått henvendelse om å utgi det. Saken er blitt drøftet flere ganger innen de tre sokneråd og nå kommer det.

Det er Orkland sokneråd som sender bladet ut. I møte i soknerådet 15. september d. å. forelå et tilbud fra innehaveren av Svorkmo Prenteverk, herr Magne Bredesen, med tilsagn om å trykke bladet og stå for ekspederingen, inntil bladet var kommet vel igang. Dette var et så godt tilbud at soknerådet ikke kunne gjøre annet enn å ta imot det med takk. For hurtigst mulig å få bladet ut, fattet soknerådet enstemmig vedtak om å stå som utgiver med formannen, res. kap. som redaktør. En gikk samtidig ut fra som gitt at

det blev et samarbeide både mellom de tre sokneråd og de tre prester i prestegjeldet. Om det kunne la seg gjøre, ville det kanskje være det beste at alle tre sokneråd stod som utgiver og at redaksjonen alternerte mellom prestene. Men i første instans får det bli som først omtalt.

Vedtaket gikk videre ut på at bladet skal utkomme hver måned, undtagen juli og august og blir sendt gratis gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet. Ennvidere at bekjentgjørelser for møter og fester inntas gratis og må være sendt redaktøren skriftlig innen 10. i hver måned. Stoff som man vil ha inn i bladet sendes også ham. Til å ta imot pengebidrag, oppnevnes kasserere i hver menighet. En hovedkasserer oppnevnes også.

Dette vedtak blev lagt fram på et møte i Orkdal prestegård den 25. september, hvor alle tre sokneråd var samlet og det fikk tilslutning fra alle tilstedeværende. Orkland sokneråd blev oppfordret til å sette vedtaket ut i livet.

For allerede straks å ha en startkapital, blev det rettet henvendelse til enkelte institusjoner om bidrag. Fra Salvesen & Chr. Thams's Communications Aktieselskap og Orkla Metal - Aktieselskap hadde vi den store glede å motta en sjekk på kr. 600.- som vi herved retter en hjertelig takk for, ikke minst for de gode ønsker for bladet som gaven var ledsaget med.

Til de mange enkeltpersoner innen Orkdal, Orkanger og Orkland menigheter, som vi ikke denne gang henvendte oss til, vil disse kunne få være med på å yde til bladets drift ved å sende bidrag til de oppnevnte kasserere innen hver enkelt menighet.

Til kasserere i Orkdal menighet er disse oppnevnt.

Soknerådets medlemmer: Arne Fagerholt, Signe Berg, Johan Hallsteinli, Helge Syrstad, Olav Solem, Nils Sølberg, Ingar Lund, John Skauge, Peder Stokkan og A. G. Nødtvedt.

Utenfor soknerådet: Ingvald Ringdal, John L. Solem, Edv. Sletvold og Rich. Togstad.

I Orkanger: Anton Hoff.

I Orkland: Jo Marius Asbøll, Marit Monset Berbu, Jon Fagerli, Nils Ofstad, Jørgen Lie og Anders B. Hoston.

Til hovedkasserer er oppnevnt: lærer Nils Ofstad, Svorkmo.

Så sender vi bladet ut i tro på Gud og ønsker det må få gjøre sin stille gjerning til Guds ære og menighetens oppbyggelse på vår aller helligste tro.

T. Leergaard.

Helsinger til bladet.

Er det no tider til nye bladtiltak?

Slik vil mange spør. Spørsmålet er forståelseg. Det kryr då mest med små og store blad i alle heimar. Men dette bladet har eit heilt anna formål enn noko anna blad: det skal vera eit blad for kyrkjelydane i det vidsveimde og folkerike Orkdal, eit band mellom alle deim som hører til desse tri kyrkjelydane, styrka samfunnet oss i mellom, og framom alt vera ei varm helsing til alle deim som på grunn av lange vegar, vanhelsa eller alderdom ikkje lenger vinn seg ut eller blir med. Det vil nå inn i alle heimar og vera ein bindelekk mellom alle i kyrkjelydane som vil ha Kristus til herre og evangeliet til grunnlag for samfunnsliv og samfunnsform. Samstundes vil bladet vera lysingsblad for gudstenestor, møter, basarar, for kyrkje og organisasjonar. Det vil bringe nytt om fødde, døde og ektevigte i dei tri sokna. Endeleg vil bladet gjeva rom for oppbyggjelege stykke frå bygdefolk og andre. M. a. o.: Bladet vil ta sikte på å auke den samkjensla som Jesus bad om i si øvsteprestbøn: At dei alle må vera eitt. For utflutte bygdefolk vil bladet vera ei kjærkoma helsing frå skyldfolk og heimegrender.

Orkdal prestegard 13. 12. - 51.

A. Skrondal.

Bok- og bladflommen er over oss. Hver eneste jul ligger en del av årets julehefter på bordene våre med glide, lysende farger. I år kommer et nytt lite blad og gjør dem selskap. Farger har det lite av. Men så kommer også juleheftene bare den ene gangen for året, mens menighetsbladet vil komme mange ganger i årets løp.

Se nå ikke flyktig på det. La det ligge langt framme, og la alle i huset få se det.

Så har bygda fått menighetsblad. Det kunne skrives mye vakkert om tiltaket. Det er som en liten blomst som springer ut til jul. Alle får den inn i heimene sine. På det viset er den ulik julas andre fagre blomster: drivhusplantene. Stell nå godt med bladet. Det kan gjøres på mange måter. Og så hilser vi velkommen dette nye tiltaket for å auke menighetsbevisstheten, menneskelig talt. Vi sier: Velkommen i Herrens navn!

Olav Olsen.

Velkommen kjære menighetsblad som nu skal se dagens lys. Velkommen i mitt hjem og i alles hjem i Orkdal prestegjeld. Jeg ønsker at du kommer med lys og velsignelse til oss alle fra ham som er menighetens Herre.

M. Moe.

Helsing frå Eiker.

Orkdal kyrkjelyd skal no få sitt menighetsblad, hører eg. Ja, hjarteleg til lukke med det! Som Orkdals- gut og Orkdals- og Meldalsprest gjennom mange år er det hugsamt for meg å fylgje med i det som går for seg i dalføret. Samstundes er det kanskje ein og annan av slekt og kjeuningar som set pris på å få høyre litt om Eiker, der eg no har vore prest i 10 år. Det hender ofte det som minst er tenkt. Det var krigen som gjorde at vi hamna der.

Eiker (Storeiker) ligg i Nedre Buskerud ved Drammenselva 16 - 17 km. ovanfor Drammen og vel 20 km. frå Kongsberg. Ein svært sentral stad. Hokksund, der hovudkyrkja ligg og soknepresten bur, er ein «stasjonsby» av storleik som Orkanger og har lett vint jarnvegssamband både austover til Oslo, vestover til Stavanger og Bergen og nordover til Ringerike, Krødsherad og Gjøvik. Det er ei stor kommune, med over 12000 menneske, av dei høyrer ikr. 1400 til det vesle soknekallet Fiskum. Her er to stasjonsbyar forutan Hokksund: Vestfossen og Skotselv. Mange fabrikkar og verkstader. Frå gamalt er her stor verksemd med trelast, fleire sellulose- og papirfabrikkar og trikotasjefabrikkar. Men hovudnæringsvegen er likevel jordbruk og skogbruk. Ei brei og romsleg bygd, ei av dei finaste på Austlandet. Her er 4 kyrkjor og 3 prestar liksom i Orkland.

I 10 år har vi havt menighetsblad som no har sitt eige prenteverk og settemaskin. Den residerande kapellan er ekspert i slikt og både redigerar og prentar bladet for det meste sjølv.

Vi tykkjer det er greidt og godt å ha eit menighetsblad. Det skal tene til å vekkje og styrkje kyrkjeleg medvet og ansvarskjensle, noko som sårt trengs i vissa på Austlandet, og tilhøva er visst dei fleste stader nokså like i Trøndelag og. Det er ikkje lett å vera prest i vår tid. Det er ikkje lett å samle folk om Guds ord. Det har hendt at sjølvaste professor Hallesby har tala for 7 - 8 menneske på våre trakter. Vi prestar er ikkje så åndsfyllte som vi skulle vera. Og vi blir ikkje betre ved det at den store mengda held seg borte og står som tilskuarar og kritiserar det som blir sagt og gjort. Jamvel mellom kristenfolket og mellom dei og kyrkja er det ikkje så godt samhald som det burde vera. Prestane held seg kanskje for mykje for seg sjølv, og for mange kristne er det liksom gudstenesta i Herrens hus er noko som ikkje vedkjem dei.

Det er svært ille dette. Skal tru det kjem av at folket

har vakse frå Guds ord? Ja, dei trur nok det mange, men i røynda er dei som dauve og blinde og gløymer at dei har ei udøyande sjel. Dei har gløymt den lærdomen dei burde ha fått i dei harde år.

Det har høvt seg slik at eg i tida etter frigjeringa har tala med mange norsk-amerikanarar frå Statane og Kanada, som har vore her på vitjing. Dei legg ikkje skjul på at dei har vorte forferda over ymse ting som dei har set og røynt her i landet. Dei kan ikkje forstå kva vi nordmenn tenkjer på, seier dei. Mellom anna har dei merka seg den ringe kyrkjesøknaden her i landet. Slik er det ikkje t. d. i U. S. A. eller i Kanada. Kyrkjene er fulle til trengsel både av gamle og unge kvar gong det er gudstenset, ja, dei lyt stå i kø for å kome inn! Og prestane trur eg ikkje jamt over er ringare her enn der. Og radioen, som gjev mange påskot til å halde seg borte frå gudstenesta, har dei sjølvsagt der og. Dette viser at det ikkje er berre dollaren amerikanarane bryr seg om.

Korleis er det her? Det ser ut for at det er berre ein ting som er heilag, og det er «l e v e s t a n d a r d e n». Men dei gløymer at til levestandarden høyrer og Guds ord og dei evige livssanningar.

«Det folk som fregt vil vera og vinna lukka lang,
det høgt Guds ord må bera som ljøset på sin gang».

Hjarteleg helsing

Peder Berge.

Julen.

Når klokker kimer over vang
til julen inn,

det lokker som vemodig sang
for sjel og sinn.

Akk, tusen minner strømmer ned
fra barne-vrå,

du sukker tyst, men må dog med
om træet gå.

Da salig den, som skuer frem
bak sorgens skjul

til Jesubarnets lyse hjem
med evig jul.

(M. Giverholt).

Fred på jorden.

Menneskene lengter etter fred. Slik er det i dag, og slik var det den gang fredsbudskapet for første gang lød på vår jord.

Hyrdene på Betlehems marker hadde sikkert den samme lengselen da de i stille nattetimer fikk se lyset som speilet seg av fra en høyere lykkeverden.

Men dette lyset gjorde dem redde. Den stille fredslengselen ble straks avløst av en forferdelig redsel.

Mennesket redd for Gud! Barnet redd for sin far!

Er det ikke det som er hele menneskeslektens største tragedie?

Men så hender det. Budskapet taler om glede og hugnad. Hva er grunnen? Jo, barnet er født. Fredsfyrsten! Han som slekt etter slekt har ventet på.

Det er jul. Ennu en gang lyder fredsklokkene over jord. I stille nattetimer ligger det en anelse av helg og høgtid over rimfrosne marker.

Det er liksom englesangen om fred og frelse klinger på ny under stjernehimlen. Er den vår ledestjerne?

Vi trenger fred. Verden trenger fred. Det er ikke de store som kan skape fred i verden.

Det er bare barnet. Det barnet vi sang om da vi som små gikk omkring juletreet hjemme hos far og mor. Glemmer vi dette barnet, vil vi miste barnet i oss selv.

Juleblomsten.

Juleblomsten finnes i hvert et hjem som har vært så heldig å få tak i den. Med sine små røde blomster lyser den opp i stuene og legger en egen glans av fest over det hele. Blomsten heter ganske enkelt «Juleglede».

Men slik juleglede visner snart, blomstene faller av, lyset slukner omkring den. Julen er forbi.

Slik er det med så mye juleglede i verden. Innunder jul blusser den opp hos barn og voksne, det er forventningen om fest og gaver og god mat og samvær med kjære som tenner gleden. Denne høytidsstemming er ikke uten verdi, men den har i grunn og bunn lite eller intet med den virkelige juleglede å gjøre.

Hva er så hemmeligheten ved den ekte juleglede? Den som ikke visner og dør? Juleevangeliet forteller det så tydelig at det skulle være klart for alle: Se, jeg forkynner eder en stor glede, som skal vederfares alt folket. Eder er i dag en Frelser født -. En frelser er født, og Han gir den varige og dype juleglede til den som tror, til den som personlig lar seg frelse.

Når Jesus frelser, så begynner han med hjertet, med det innerste, med personlighetens midtpunkt. Han fjerner alle hjertets byrder av synd og sorg og angst. Og når det er skjedd, kan man si med salmedikteren: «Du har gitt meg glede i mitt hjerte, større enn deres hvis korn og most er mangfoldig».

All ytre juleglede forgår, hjertegleden varer og blir en evig glede. Den er knyttet til Jesus Kristus, og han er i går og i dag den samme, ja til evig tid.

Den yndigste rose er funnet	La verden kun alt fra mig tage,
Blandt stiveste torner oprunnet,	La tornene rive og nage,
Krist inn i vår ætt lot sig pode,	La hjertet kun dåne og briste,
Blant syndere fagert han grodde.	Min rose jeg aldri vil miste.

Gode ord:

Troen gjør alt mulig. Kjærligheten gjør alt lett.
Det verste bedrag er selvbedrag.

Gamle ord om julens under.

Vi trenger å betrakte og fordype oss i julens under.

Følgende småstykker er en fri gjengivelse av tre oldtkirkelige biskopers ord som alle taler om Kristi menneskeverden eller inkarnasjonen, - dens særstilling, dens nødvendighet og dens hensikt.

Augustin (f. 354 e. Kr., biskop i Hippo i Nord-Afrika) har kanskje sterkere enn noen annen framhevet Kristi kjødspåtagelse som det der skiller den kristne tro fra all annen religiøsitet. Han skriver:

«Også i hedenske skrifter kan en finne uttalelser om at Guds Ord i begynnelsen var hos Gud og at alt er blitt til ved det. Likeså om at menneskesjelen, skjønt preget av lyset, dog ikke er lyset, men at Guds Ord er det sanne lys som opplyser alle. Men at Ordet ble kjød og tok bolig iblandt oss - det fant jeg aldri der».

Athanasius (f. ca. 295 e. Kr., biskop i Aleksandria) har hovedæren for at kristendommen gjennom det kritiske fjerde århundre ble berget gjennom den hedenske religionsblanding - han ble under kampen landsforvist fem ganger. - Han skriver følgende om hvorfor Gud måtte bli menneske:

«Hvilken hjelp kunne skapninger fått av en skapning, som jo selv trengte til frelse? Men da Ordet selv i tidens fylde gjorde seg skapningen lik og tok dens vesen på seg, da kunne det skapte velsignes og forløses. Ti en skapning kan ikke frelses av en skapning, mer enn en skapning kan skapes av en skapning! Frelse kan bare Han som er ett med Skaperen selv».

Ignatius (f. ca. 40 e. Kr., biskop i Antiokia) ble som eldre mann sendt til Roma for å sønderrives av de ville dyr. Han er den første navngitte martyr som lot livet i Colosseum. Under reisen skrev han syv brever som enda er i behold. Om inkarnasjonens hensikt skriver han:

«Kristi fødsel ble kunngjort ved en strålende stjerne

som skinte på himmelen med enestående glans. Hva varslet dette under? Opphør for alt hedensk vesen, ondskapens lenker sprengt, uvitenheten forjaget, Satans rike lagt øde, Guds plan satt i verk! Alt er kommet i bevegelse, med dødens beseiring som endemål, fra den dag da Gud åpenbarte seg i menneskelig natur til fornyelse av evig liv».

Det er godt å grunne over slike ord.

Når vi gjør det, holder vi den andakt som de gamle kalte «å tenke sammen med kirken», det vil si, vi innøver «den sunne lære» som «hører til gudsfrykt» (Titus 1, 9; 1. Timoteus 6, 3).

B. S. i «Uranienborg M.h.blad».

Til de bedrøvede.

Midt under all julens glede og fryd sitter du med et bedrøvet hjerte. Du hører kirkeklokkene ringe høitiden inn, men for deg fortøner det som gravklokkeklang. Ditt sinn er fylt av triste og tunge tanker. Det er sykdom i ditt hus eller er det kanskje døden som har gjestet ditt hjem. Når du ser deg om i kretsen av dine kjære, ser du en tom plass der hvor det forrige jul satt en som du elsket.

Kjære leser! Ser du da ikke at Jesubarnet, han med de dype, milde øine, han vil så gjerne fylle den plass som er blitt tom? Kan ikke det få litt av gleden til å spire frem i ditt bedrøvede bryst?

Løft ditt hode, se freidig opp, fold dine hender til bønn for deg selv og for den som du elsker, og syng så, selv om stemmen skjelver, denne store glede inn i din sjel:

«Gud er nu ikke lengre vred,
det kan vi derav vite
at han har sendt sin sønn herved
for verdens synd å lide.

Det vorde vidt i verden kjent
at Gud sin sønn for oss har sendt
til jammer, ve og våde!
Hvem ville da ei være sæl
og trøste sig i ve og vel
til Jesu rike nåde.

T. L.

På terskelen.

«Alle ting tjener dem tilgode som elsker Gud, dem som etter hans råd er kalt». Rom. 8, 28.

På terskelen til det nye år møter Herren oss med denne altomfattende forjettelse, at hva som måtte komme til å hende oss i det nye år, av sorg og glede, av solskinn og regn, av storm og stille, det skal tjene oss tilgode. Disse Herrens ord hører med til de sterke ord som vi nok har vanskelig for helt å kunne tilegne oss og tro på. Hadde det stått «noen ting» skal tjene oss tilgode, så ville vi nok ha gitt vårt samtykke, men nå står det «alle ting», og da står vi tvilende. Vi bør da heller ikke stanse opp foran denne altomfattende forjettelse uten å feste oss ved den viktige tilføielse: «De som elsker Gud». Dermed er sagt hvem det vil skje med, at «alle ting tjener dem tilgode». «De som elsker Gud». Det naturlige menneske elsker ikke Gud. Det eier ingen forjettelse over sitt liv. Men Gud så i nåde ned til oss som i oss selv hverken eier håp eller framtid og sendte oss sin egen enbårne sønn med barnekår og evighetsliv for oss. Og gjennom Sønnen utgår Guds kall til oss alle om å vende oss til Guds store nåde i Kristus som forvandler oss fra å elske verden og de ting som er i verden til å elske Gud. Det skjer på den måte at de som følger Guds kall, blir rettferdiggjort, d.v.s. de får sine synders forlatelse. Og når de i tro har tatt imot denne gave, begynner det evighetsliv i en menneskesjel som skal fullendes i herlighetens verden hjemme hos Gud. Det er disse

som apostelen tenker på, når han taler om «dem som elsker Gud». For etter Herrens eget ord er det slik at «dem hvem meget er tilgitt, elsker meget». Så forstår vi ordet om den som elsker Gud. Er du med blandt dem som meget har fått tilgitt, så elsker du også ham meget som har tilgitt deg. Og da gjelder det deg denne store, altomfattende livstrøst, at alle store og små tildragelser og hendelser i ditt liv vil tjene deg til det gode. Og dette betyr igjen, at alt som banker på hos deg, det være smertelig eller gledelig, tjener til din sjels fullkommengjørelse i Guds rike. For det er Guds hensikt og mål med alt som han sender over oss.

Vi trenger et stort, sterkt og samlende ord, når vi nå går inn i det nye år. Og her har du ett som Gud selv rekker deg. Det er Guds nådegave til deg at alle ting tjener deg til gode når du elsker ham. Og da vil intet av det som møter deg i det nye år skille deg fra Gud og hans kjærlighet. Da vokser du inn i den rette nyårstrøst: Du er i Guds hånd og han vil ikke slippe deg. Framtiden er uviss og skjult. Men vi har det som er fast og sikkert. De evige armer er her nede. Slik vil Gud i det nye år møte den som elsker ham. Er du blandt disse, da vil hans nåde være med deg og hans velsignelse følge deg, og året vil bringe deg vinning for ditt indre liv, det som er skjult med Kristus i Gud.

Så signe da Gud det nye år for oss alle i Jesu Kristi navn. Amen.

T. L.

Fra kirkeboken.

DØPTE i november:

I Orkland kirke: 4. nov.: Anders Sinnes, Lomundal. 18. nov.: Ingvar Kristian Larsen, Øyum. Edvard Viken, Hoston.

I Orkdal kirke: 4. 11.: Øystein Vormdal, f. 8. 9. 11. 11.: Kjell Rønning, f. 28. 7. 4. 11. Bjørn Nyhus, f. 22. 9. 11. 11. Arne Olav Dørdal, f. 30. 9. 18. 11.: Stein Stavrum, f. 19. 7. 6. 11. Tone Dale, f. 22. 8. 4. 11.: Liv Ingrid Soma, f. 14. 8. 25. 11. Anne-Lise Stølan, f. 5. 10.

I Orkanger kirke: 18. 11. Per Holt, f. 26. 8 - 1951.

VIGDE i november:

I Orkland: 17. 11. Ingvar Mosbakk, Orkland og Borgny Løfaldli, Rindal.

I Orkdal: Ingen.

I Orkanger: 3. 11.: Kristoffer Pevik og Asbjørg Korsen. 10. 11.: Adolf Kristiansen og Eldbjørg Mary Sæther. 17. 11.: Magne Asphjell og Marie Skjølberg. Bjarne Skei og Bjørg Skjølberg. 3. 1.: Agnar Julian Voldvik og Inger Haukli. (Vigd i Leinstrand).

DØDE i november.

I Orkland: Ingen.

I Orkdal: 1. 11.: Maren Sundli. 21. 11.: Signe Sivertsen. 20. 11.: Karen Marie Kristine Sundli.

I Orkanger: 14. 11. Arnt Olsen Røhme (Mælen), f. 1. 10. - 1862. 30. 11.: Johan Efraim Andersen, f. 21. 7. - 1868. 3. 11.: Anna Margrethe Klukstad, f. 26. 4. - 1867. 15. 11.: Dorthea Serine Skjenald, f. 5. 10. - 1873.

Juletrefester.

ORKDAL:

Megården Bedehus:

Nyårsdag. Kl. 19: Juletrefest for voksne. Tale av emis-sær Ivar Eggan. Entré 1 krone.

Fredag 4. januar. Kl. 16: Søndagsskolens juletrefest. Tale av pastor Olsen. Entre: Barn 50 øre. Voksne 75 øre.

Fannrem Misjonshus:

2. juledag. Kl. 16: Juletrefest for barn.

Fredag 28. desember. Kl. 19: Misjonsforeningens juletrefest.

Søndag 6. januar. Kl. 17: Røddelagets juletrefest.

Gjølme Bedehus:

2. juledag. Kl. 16: Juletrefest for barn.

Fredag 28. desember. Kl. 19: Juletrefest for voksne.

Tale av sokneprest Hatlebrekke.

Søndag 6. januar. Kl. 17: Unges Misjonslags juletrefest.

ORKLAND:

Svorkmo Misjonshus:

2. juledag. Kl. 16: Søndagsskolens juletrefest.

Lørdag 29. desember. Kl. 19: Svorkmo Indremisjonsforening og Svorkmo I.U. F. s juletrefest.

Moe Misjonshus:

Søndag e. jul. 30. desember. Kl. 19: Juletrefest.

Tale av pastor Olsen.

Monset forsamlingshus:

Lørdag 29. desember. Kl. 19: Monsetjårens Finnemisjonsforenings juletrefest.

Gudstjenester:

4. s. i advent, den 23. desember.

Orkdal kirke 11: Barnegudstjeneste. Olsen.

Orkanger kirke 11: Barnegudstjeneste: Skrondal.

Orkland kirke 11: Barnegudstjeneste: Leergaard.

1. juledag.

Orkdal kirke 11: Skrondal. Ofr. til N.M.S.

Orkanger kirke 11: Olsen. Ofr. til N.M.S.

Orkland kirke 18: Kirkekonsert. Tale av pastor Olsen.

Orkland kirke 11: Leergaard Ofr. til N.M.S.

2. juledag

Orkdal kirke 11: Leergaard.
Orkanger kirke 11: Skrondal.
Orkland kirke 11: Olsen.

S. e. jul, den 30. desember.

Støylen skole 11: Olsen.
Orkanger kirke 11: Leergaard.
Monset skole 11: Skrondal.

Nyårskveld, den 31. desember.

Orkanger kirke 22.30: Midnattsmøte. Tale av pastor Olsen og kaptein Andersen.

Nyårsdag.

Orkdal kirke 11: Skrondal. Nattverd. Ofr. til Sjømannsmisj.
Orkanger kirke 11: Olsen. Nattverd.
Orkland kirke 11: Leergaard.

Kristi åpenb. s., den 6. januar.

Råbygda forsamlingshus 11: Leergaard.
Orkanger kirke 11: Skrondal.
Hosston forsmalingshus 11: Olsen.

1. s. e. Kr. åpenb. den 13. januar.

Orkdal kirke 11: Olsen.
Orkanger kirke 11: Leergaard.
Orkland kirke 11: Skrondal.

2. s. e. Kr. åpenb. den 20. januar.

Sølberget bedehus 11: Skrondal
Orkanger kirke 11: Olsen.
Svorkmo misjonshus 11: Leergaard.

Offer i kirkene.

Orkdal kirke 25. november til Italiahjelpen kr. 440,75.
Orkland kirke 2. desember til Italiahjelpen kr. 191,03.

UTGIVER: ORKLAND SOKNERÅD.

Redaktør: **Res. kap. Trygve Leergaard.**

SVORKMO PRENTEVERK - SVORKMO.